

De avonturen van Loekie en Miesje

3. Naar school.

Opa werd al heel vroeg van een lawaai buiten wakker en ging daar kijken. Hij zag Loekie en Miesje met een grote rugzak langs de regenpijp naar beneden glijden. Toen ze beneden waren, riep Opa 'hé, wat doen jullie daar al zo vroeg'. Beiden schrokken zich wild en Loekie zei: 'we gaan naar school'. 'Wat!' zei opa 'naar school en naar welke school dan wel?' 'Oh, naar de poezenschool in het kasteel' zei Miesje, 'daar krijgen we les in het Nederlands en leren we er allemaal mooie dingen. Uw kinderen zijn toch ook naar school gegaan en hebben daar allerlei dingen geleerd?'

'Ja' zei opa 'dat is waar. Maar waarom zo vroeg en nog wel met een reuze grote rugzak?'

'Oh', zei Loekie 'we gaan altijd heeeel vroeg als de mensen nog slapen, want onze school staat op een geheime plaats in het kasteel. Alleen jij mag het weten, opa, als je het maar niet verder vertelt. Het is ons geheimpje'. 'Oké, oké' zei Opa. 'We hebben in onze rugzak allerlei spelletjes zitten, een laptop en Nederlandse boeken', zei Miesje. 'Hele mooie boeken met prachtige plaatjes er in Juf Snuitebol leest ons er altijd uit voor, want dat is heel belangrijk om goed te leren lezen, luisteren en te schrijven'. 'Mag ik een keer komen kijken', zei opa.

Loekie en Miesje keken elkaar aan en Miesje zei: 'kom maar gauw mee, opa'. Opa trok zijn schoenen en een warme jas aan en ging mee. Bij het kasteel gingen ze de brug over en ineens waren de poesjes weg. Opa zag ze niet meer. Maar stiekem waren ze tussen 2 planken door onder de brug gekomen en sprongen naar een klein gaatje in de muur van het kasteel en waren verdwenen. Opa liep toch maar door en stond in de open ruimte van het kasteel. Daar zag hij de poesjes weer. Ze zeiden: 'kom maar opa'. Opa zei: 'daar is geen ingang want daar is alleen maar een grote muur'. Loekie schudde van nee keek goed om zich heen, maar zag niemand behalve opa en raakte toen een steen in de muur aan. Ineens kwam er een gat in de muur en opa moest er kruipend doorheen gaan. Hij kwam in een grote ruimte terecht en toen hoorde hij een stem die zei: 'jullie zijn te laat'. Loekie keek op zijn horloge en zag dat ze net 10 tellen te laat waren. Miesje zei toen een beetje bedeesd: 'we hebben opa meegebracht juf'. 'O, dan is het goed'. Daar kwam ineens een grote poes uit het donker tevoorschijn en stak een pootje uit en zei 'ik ben Snuitebol, de juf van Loekie en Miesje. Ze hebben heel veel over u verteld, opa'. Opa stak zijn hand uit en boog zich voorover en gaf juffrouw Snuitebol een kushandje. Ze zei 'laten we maar eens rondkijken'. Ze kwamen in een mooie grote lokaal met allemaal tafels, stoelen en een grote bord en ook nog een kast vol met boeken. Opa ging naar die boekenkast en zag daar allerlei mooie boeken staan, zoals: 'Sneeuwwitje en de 7 dwergen', 'Dik Trom', 'de dikke olifant', 'snurf, snurf', 'kaboutertje Diksap' en nog heel veel boeken meer. Juf zei, 'kom opa er is nog meer te zien'. Ze gingen nu de gang op en daar was de gang vol met lage kapstokjes en daar hingen allemaal jasjes aan. Opa keek zijn ogen uit en zag een andere klas vol met kleine poesjes en een grote poezenjuf, die naar opa knipoogde; alle poesjes keken om en zwaaiden naar opa, want ze hadden van Loekie en Miesje al zoveel verhalen over opa gehoord. Ze gingen weer verder en daar zagen ze in de hoek een poesje in de hoek staan. 'Die heeft zeker straf' zei opa. De andere juf kwam naar buiten en zei 'ja opa ze heeft een drolletje in de klas gedaan en mag natuurlijk niet. Ze heeft haar eigen drolletje met blik en veger moeten opvegen en in de wc moeten gooien. Daarna voor straf in de hoek'. De juf zei 'kom maar gauw weer in de klas, je hebt al lang genoeg in de hoek gestaan, maar niet meer opnieuw doen, hoor'. Poesje Mieke, want zo heette ze vertelde Loekie, rende gauw weer terug naar haar klas. Ze gingen weer verder. Achter de volgende deur waren wel 10 wc's. Toen kwamen ze bij een kleine trap, waarachter een deur was. 'Dit', zei juf Snuitebol trots, 'is de toegang tot onze zwembad'. Opa keek eens goed en zag dat de zwembad de gracht was en daar was het water heel helder. Het bobbelde daar een beetje. De gracht werd daar schoon gemaakt met andere water. 'Nou, nou' zei opa, 'dat is knap gedaan, hoor'. Hierna gingen ze hun eigen klas in. Ondertussen waren daar wel 8 poesjes in de klas verschenen.

Toen ging de juf voor de klas staan en zei: 'dit is nu opa Eis, de opa van Loekie en Miesje'. Opa 'knikte, ging in een grote stoel zitten en luisterde naar de juf. 'Waar ligt Wijchen', zie de juf. 'Bij Nijmegen' zei poesje Mieke.' 'Nee' zei een ander 'bij Grave'. Weer een ander zei bij Arnhem. Iedereen begon toen te lachen. Miesje zei toen 'hier, juf'. De juf knikte tevreden. 'En waar ligt Amsterdam'. Iedereen dacht diep na. Niemand wist het. Opa stapte naar voren en wees op een grote kaart precies aan waar Amsterdam lag en zei toen 'dat is wel meer dan 100 km van Wijchen vandaan'. De juf en alle kinderen klaptten in hun handen, wat is die opa slim, dacht iedereen. Zo ging de juf nog een poosje door, dan deze plaats en dan weer die plaats. Hierna ging de juf een stukje voorlezen uit een spannend verhaal. Ze zei toen tegen opa: 'ik vertel elke dag een spannend verhaal; dat is goed voor de poesjes. Daardoor leren ze heel goed te lezen en schrijven en zullen ze later alles heel goed kunnen leren'. Hierna zei ze plotseling: 'wat is dit voor letter' en ze schreef een grote kruis op het bord. 'O', zei Hanneke, 'dat is de X van Xander, mijn broertje heet zo en die naam begint met een X'. Zo ging de juf nog een poosje door en ineens zei de juf 'hoeveel vingers heeft Opa'. Opa stak één hand in de lucht. Vijf riep de hele klas. 'Fout' zei de juf en toen stak Opa gauw zijn andere hand in de lucht. Toen riepen ze allemaal in koor 'tien', want ze telden ook 5 vingers in de andere hand en iedereen in de klas wist al hoeveel 2 x 5 was. Zo ging het de hele tijd door totdat de bel ging. Iedereen zei de juf dag en rende naar de kapstokken en trok zijn jas aan en ze maakten dat ze naar buiten kwamen. Opa ging ook weer door de geheime deur naar buiten kruipen en ging met Loekie en Miesje over de brug naar huis. Oma stond al op hen te wachten en vroeg waar ze geweest waren. Opa zei 'dat is een hele lange verhaal oma, maar 'het was heel mooi'. Opa vertelde alles in geuren en kleuren aan oma en oma zuchtte 'we hebben wel een paar heel bijzondere poesjes in huis he', maar opa hoorde niets meer hij was al in een diepe slaap gevallen. Het was ook een vermoeiende dag geweest.
